

ת"פ 10037/11/12 - מדינת ישראל נגד מנחם סולומון, יוסף קובודי- עניינו הסתיים

בית משפט השלום בבית שמש

ת"פ 10037-11-12 מדינת ישראל נ' סולומון ואח'

בפני כב' השופט ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מנחם סולומון ע"י עו"ד חגית רייזמן
2. יוסף קובודי- עניינו הסתיים

הנאשמים

גזר דין - נאשם מס' 1

רקע

נאשם מס' 1 (להלן: **הנאשם**) הורשע על פי הודאתו בעבירות נהיגה פוחזת ברכב ושימוש ברכב ללא רשות. הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר דיוני, אשר כלל תיקוני כתב אישום ללא הסכמה בשאלת העונש.

על פי עובדות כתב האשום המתוקן, ביום 21.8.2011 שהה הנאשם בקהילה טיפולית "רטורנו" במסגרת הליך גמילה. בשעות הלילה לקח הנאשם מכונית מסוג "פורד", השייכת למטופל אחר בקהילה, ללא רשות הבעלים ונסע יחד עם נאשם מס' 2. שוטרים אשר הבחינו בנאשם הורו לו לעצור לצורך ביקורת, אך הנאשם נמלט מהשוטרים לאורך כביש 38. במהלך בריחת הנאשם מהשוטרים הוא נהג בניגוד לחוקי התנועה ובין היתר עלה על מדרכה, חצה צמתים באור אדום, חצה פס הפרדה לבן ונהג בצורה נמהרת אשר סכנה חיי המשתמשים בדרך. עוד עלה, כי בעת ביצוע העבירות לא היה לנאשם רשיון נהיגה או ביטוח תקף, אך הנאשם נדון בגין עבירות אלו בבית המשפט לתעבורה.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ועל העובדה כי רק במזל לא הסתיים הארוע תוך פגיעה בנפש, שכן הנאשם לקח על עצמו סיכון לפגיעה קטלנית נהג או הולך רגל. כן הפנה לעברו הפלילי של הנאשם. לאור אלה ביקש להשית עליו מאסר בפועל לריצוי ממש.

ב"כ הנאשם שמה דגש על חלוף הזמן ועל העובדה שבעת ביצוע העבירות היה הנאשם כבן 19 וכן הפנתה לנסיבות חייו הקשות של הנאשם העולות מתסקיר שירות המבחן, להליך שיקומי אותו עבר ולכך שכיום מנסה להוציא רשיון למשאית, כחלק מהליך שיקומו. נתון נוסף אליו הפנתה, היא העובדה שהנאשם נדון בגין חלק מן העבירות בבית המשפט לתעבורה.

לאור אלה עתרה לקבל את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם עונש שעיקרו מאסר מותנה מרתיע וקנס.

מתחם העונש

הנאשם לקח ללא רשות מכונית של מטופל בקהילה שיקומית בה שהה, נסע בה ונמלט משוטרים באופן פרוע. מעובדות כתב האישום עולה כי הבריחה היתה לאורך כביש בין עירוני ובמהלכה עלה הנאשם על מדרכה, חצה צומת מרומזר באור אדום וחצה פס הפרדה לבן. המדובר בהתנהגות פרועה ומופקרת, אשר סיכנה את חייהם של משתמשים בדרך, את חייהם של השוטרים אשר רדפו אחרי הנאשם ואת חייהם של הנאשם וחברו שהיה עמו הרכב.

העבירות אותן ביצע הנאשם נמצאות ברף החומרה הגבוה של עבירות התעבורה. המדובר בעבירות המלמדות על העדר מורא חוק ואדישות לסכנה לחייהם של המשתמשים בדרך, לחייו של חברו אותו הסיע ברכב ואף לחייו שלו. הארוע עלול היה להסתים בתוצאה קשה ואף קטלנית. בנוסף, הנאשם פגע ברכושו של בעל הרכב, אשר הנאשם השתמש בו ללא רשות, באופן שהעמידו בסכנה בשל אופן נהיגתו הפרוע.

לאור חומרת העבירות ופגיעתן בערכים המוגנים החשובים מכל, של שלמות הגוף וקדושת החיים וכן הערכים של ציות לחוק ולכללים אשר נועדו לשמור על בטחונם של המשתמשים בדרך, יש לקבוע מתחם עונש אשר ירתיע אחרים מלבצען.

לפיכך מתחם העונש ההולם את העבירה הוא מאסר בפועל, לריצוי ממש, לתקופה שבין מספר חודשים ועד לשנה וחצי, פסילה מלנהוג וכן עונשים מותנים. ר' למשל עפ"ג 57079-01-15, בוחבוט נ' מדינת ישראל, בו אושר מתחם דומה בנסיבות קרובות.

נסיבות אשר אינן קשורות בעבירה

הנאשם יליד 1992. בעת ביצוע העבירה היה בן 19. לחובתו שתי הרשעות, בעבירות חבלה במזיד ברכב והחזקת רכוש חשוד כגנוב, בגין נדון למאסרים מותנים. שתי ההרשעות הן בגין מעשים אשר בוצעו קודם למעשים מושא האשום, אך ההרשעות עצמן מאוחרות להם.

מתסקיר שירות המבחן עולה סיפור חייו הקשה של הנאשם. הנאשם נולד בצל טרגדיה קשה אשר פקדה את משפחתו, עת רצח אביו את אחיו התינוק. אמו של הנאשם התקשתה לגדלו בשל מצוקות מהן סבלה. כמו כן הנאשם עצמו עבר בגיל 8 פגיעה מינית, אשר גררה ביקורת עליו מצד אמו והחברה בה חיה משפחתו. בשל קשיים אלו נגרר הנאשם לחברה שולית ולשימוש בסמים ואלכוהול.

עוד עולה מהתסקיר, כי הנאשם השתלב בהליך גמילה אך נפלט ממנו. כיום הנאשם עובד בעבודה לא קבועה. לדבריו כיום אינו משתמש בסמים או אלכוהול ואינו זקוק להליך טיפולי. נראה, כי שירות המבחן מתקשה להעריך עד כמה הצהרותיו משקפות את המציאות, ועל כן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו. הנאשם קיבל בפני השירות אחריות למעשיו, הביע עליהם חרטה וניכר כי מבין הפסול שבהם. לאור זאת, המלצת שירות המבחן היא להשית על הנאשם מאסר מותנה וקנס.

דין והכרעה

לחובת הנאשם זקפתי חומרת מעשיו.

מנגד, זקפתי לזכותו סיפור חייו הקשה והמאמצים אותם עשה לשקם עצמו.

לא נתתי משקל רב לחלוף הזמן מאז הארוע, שכן עיקרו נגרם בשל התנהלות הנאשם. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שמדובר בעבירה שבוצעה לפני כארבע שנים, שבעת ביצוע העבירה היה הנאשם כבן 19. אמנם מדובר בבגיר, אך הפסיקה מכירה בכך שחרף הבגירות הפורמלית, עדיין מדובר בגיל צעיר, בו אופיו של אדם טרם גובש והוא עדיין מועד יותר לפורענות.

לאחר לבטים לא קלים, ראיתי לחרוג ממתחם העונש ההולם במקרה של הנאשם ולהמנע מהשתת מאסר ממש. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם גדל בתנאים קשים, אשר יש בהם להסביר הדרדרותו לביצוע העבירות. עם זאת עולה, כי חרף קשייו, הנאשם מעונין לקיים אורח חיים נורמטיבי. השתת מאסר לריצוי ממש, על אף שעונש זה הולם את חומרת העבירות בהן נכשל הנאשם, עלול לחשוף הנאשם לחברה עבריינית ולקטוע התהליך בו נמצא.

לאור זאת ראיתי להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, וכן עונשים נלווים.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חמישה חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בעבודות שירות. תחילת ריצוי העונש ביום 1.6.15. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות במחוז הצפון.
 - ב. ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ההשמה או מועד תחילת הריצוי, הדבר יעשה על ידי ממונה עבודות שירות ללא צורך בצו שיפוטי נוסף.
 - ג. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור על אחת מן העבירות בהן הורשע, או עבירה של נהיגה בפסילה, תוך שלוש שנים מהיום.
 - ד. חמישה חודשי פסילה מלנהוג ברכב, שמניינם מהיום. הנאשם יפקיד רשיונו לאלתר במזכירות בית המשפט.
 - ה. ששה חודשי פסילה על תנאי, למשך שלוש שנים מהיום.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו אייר תשע"ה, 04 מאי 2015, במעמד הצדדים.